

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 21 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku X Wydział Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gdańsku J. C.

po rozpoznaniu w dniach 20.04.2015 r., 7.09.2015 r., 14.09.2015 r., 21.09.2015 r., 5.10.2015 r., 28.01.2016 r., 21.04.2016 r., 18.01.2018 r., 6.09.2018 r., 29.10.2018 r., 7.01.2019 r. sprawy:

1) **K. P.** (P.), syna Z. i W., urodzonego (...), PESEL: ;

oskarżonego o to, że :

1. w okresie od 1 listopada 2011 r. do dnia 18 lutego 2012 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G.,

wbrew przepisom, w szczególności wbrew decyzji Wojewody (...) – pozwolenie zintegrowane z dnia 15 lipca 2005 r. nr ŚR/Ś.II (...) zmienionej decyzją Wojewody (...) z dnia 26 września 2009 r. nr Ś/Ś.IX (...) i innymi decyzjami,

unieszkodliwiał odpady z grupy stałych zanieczyszczeń organicznych zawierające m. in. heksachlorobenzen, w ten sposób, że przed procesem spalania magazynował je:

- w miejscach niezabezpieczonych szczelnym podłożem i obwałowaniami o powierzchni około 4.000 m²,

- w ilości przekraczającej możliwość ich unieszkodliwienia w określonym decyzją okresie, tj. w grudniu 2011 r. i w styczniu 2012 r. nadwyżka 680,588 Mg odpadu o kodzie (...),

- w nieszczelnych opakowaniach,

- w miejscach do tego nieprzeznaczonych, tj. w tacy przeciwrozlewowej stanowiącej zabezpieczenie 2 zbiorników sedymentacyjnych ścieków zaolejonych, a także przy stacji (...), (...), (...), SOMO, (...),

co umożliwiało przenoszenie ich na dalekie odległości za pośrednictwem powietrza, wody i gatunków wędrownych dzikich zwierząt i co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art. 183§1 k.k.

2. w okresie od 19 lutego 2012 r. do dnia 16 lipca 2012 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G.,

wbrew przepisom, w szczególności wbrew decyzji Wojewody (...) – pozwolenie zintegrowane z dnia 15 lipca 2005 r. nr ŚR/Ś.II (...) zmienionej decyzją Wojewody (...) z dnia 26 września 2009 r. nr Ś/Ś.IX (...) i innymi decyzjami,

unieszkodliwiał odpady z grupy stałych zanieczyszczeń organicznych zawierające m. in. heksachlorobenzen, w ten sposób, że przed procesem spalania magazynował je:

- w miejscach niezabezpieczonych szczelnym podłożem i obwałowaniami o powierzchni około 4.000 m²,

- w ilości przekraczającej możliwość ich unieszkodliwienia w określonym decyzją okresie, tj. w lutym 2012 r. i w marcu 2012 r. nadwyżka 242,749 Mg odpadu o kodzie 02 01 08*, od marca do czerwca 2012 r. . nadwyżka 242,749 Mg odpadu o kodzie 02 01 08*;

co umożliwiało przenoszenie ich na dalekie odległości za pośrednictwem powietrza, wody i gatunków wędrownych dzikich zwierząt i co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art. 183§1 k.k.

3. w okresie od 1 sierpnia 2011 r. do 16 lipca 2012 r. w G. i E., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G., wbrew przepisom, w szczególności wbrew ustawie o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. Z 2013 r. poz. 21 ze zm.) i wbrew decyzji Wojewody (...) – pozwolenie zintegrowane z dnia 15 lipca 2005 r. nr ŚR/Ś.IX. (...) zmienionej decyzją Wojewody (...) z dnia 26 września 2009 r. nr (...) i innymi decyzjami oraz wbrew decyzji Starosty G. nr ROŚ. (...) -55/11/AR z dnia 29.08.2011 r., będąc odpowiedzialnym za należyte zagospodarowanie odpadów powstałych w działalności (...) Sp. z o.o. w G., przekazał do przewiezienia, składowania i przetwarzania na terenie żwirowni – Zakładu (...) w E. powstałe w (...) Sp. z o.o. w G. odpady niebezpieczne w postaci popiołów i innych substancji zawierających trwale zanieczyszczenia organiczne, tj. m.in. atracynę, (...), (...), (...), (...) i inne związki chloroorganiczne oraz metale ciężkie, podmiotom, które nie posiadały uprawnień do gospodarowania odpadami niebezpiecznymi: (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., P.- (...) S.C. P. G. (1) P. G. (2), P.- (...) Sp. z o.o. z W., P.- (...) Sp. z o.o. w W., reprezentowanymi przez P. i P. G. (2),

w wyniku czego powstała ilość 35.000 m³ utworów nasypowych zawierających te substancje, co spowodowało wprowadzenie tych substancji do środowiska, tj. terenu i wód, co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art. 183§1 k.k.

2) **P. G. (2)**, syna M. i K., urodzonego (...), PESEL: ;

3) **P. G. (1)**, syna M. i K., urodzonego (...), PESEL: ;

oskarżonych o to, że :

w okresie od 1 sierpnia 2011 r. do 27 maja 2014 r. w E., działając nieumyślnie oraz wspólnie i w porozumieniu, prowadząc działalność gospodarczą jako (...) S.C. P. G. (1), P. G. (2) i jako wspólnik oraz członek zarządu (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., P.- (...) S.C. P. G. (1) P. G. (2), P.- (...) Sp. z o.o. z W., P.- (...) Sp. z o.o. w W., wbrew przepisom m.in. ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. Z 2013 r. poz. 21 ze zm.) i wbrew decyzji nr ROŚ. (...) -55/11/AR z dnia 29.08.2011 r. Starosty G., składował i przetwarzał odpady niebezpieczne w postaci popiołów i innych substancji zawierających trwale zanieczyszczenia organiczne, tj. m.in. atracynę, (...), (...), (...), (...) i inne związki chloroorganiczne oraz metale ciężkie, w ten sposób, że podległym sobie pracownikom polecał przewożenie tych odpadów z terenu (...) Sp. z o.o. w G. na teren żwirowni – Zakładu (...) w E., a następnie mieszanie tych odpadów z gruntem pochodzącym z terenu żwirowni i zasypywanie wyrobiska, w wyniku czego powstała ilość 35.000 m³ utworów nasypowych zawierających te substancje, co spowodowało wprowadzenie tych substancji do środowiska, tj. terenu i wód, co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art. 183 §1 i §6 k.k.

I. w ramach czynów zarzucanych mu w pkt 1 i 2 aktu oskarżenia uznaje oskarżonego **K. P.** za winnego tego, że w okresie od 1 listopada 2011 r. do dnia 16 lipca 2012 r. w G., jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G., wbrew przepisowi art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, będąc zobowiązany do podejmowania niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska, magazynował odpady z grupy stałych zanieczyszczeń organicznych zawierające m. in. heksachlorobenzen przed procesem spalania w miejscach niezabezpieczonych szczelnym podłożem i obwałowaniami o powierzchni około 4.000 m² i w nieszczelnych opakowaniach, co umożliwiało przenoszenie ich na dalekie odległości za pośrednictwem powietrza, wody i gatunków wędrownych dzikich zwierząt i co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego, czyn ten kwalifikuje z art. 183 §1 k.k. i za to skazuje go, a przy zastosowaniu art. 37a k.k., na mocy art. 183 § 1 k.k., art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych każda;

II. uniewinnia oskarżonego **K. P.** od czynu zarzucanego mu w punkcie 3 aktu oskarżenia;

III. uniewinnia oskarżonych **P. G. (2)** i **P. G. (1)** od popełnienia zarzucanego im czynu;

IV. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 kpk, art. 633 k.p.k., art. 630 k.p.k., art. 632 pkt 1 k.p.k. art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciąża oskarżonego K. P. kosztami sądowymi w części go dotyczącej, za wyjątkiem kosztów opinii wydanych przez biegłego G. W., zaś kosztami sądowymi dotyczącymi oskarżonych **P. G. (2)** i **P. G. (1)** obciąża Skarb Państwa.

II K 37/11

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

1. Spółka

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. przy ul. (...) S. 75 powstała na mocy umowy z 30.09.1991 r. Następnie umowę spółki kilkakrotnie zmieniano, tekst jednolity umowy uchwalono w dniu 21.12.2009 r.

Przedmiotem działalności spółki było m. in. gospodarowanie odpadami, w tym zbieranie, obróbka i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne oraz zbieranie, przetwarzanie i unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych.

/dowody: odpis z KRS k. 582-602/

2. Gospodarka odpadami

Decyzją z dnia 15 lipca 2005 r. Wojewoda (...) udzielił spółce (...) tzw. POZWOLENIA ZINTEGROWANEGO dla następujących instalacji:

- (...) Termicznej Obróbki (...) ((...))

- instalacja służąca do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych oraz odpadów innych niż niebezpieczne z równoczesnym prowadzeniem działalności w zakresie odzysku;

- (...) Fizyko-Chemicznej Utylizacji (...) Płynnych ((...))

- instalacja do odzysku olejów z płynnych odpadów niebezpiecznych oraz odpadów innych niż niebezpieczne;

- (...) Utylizacji Zanieczyszczonych Gruntów i O. ((...))

- instalacja służąca do oczyszczania zanieczyszczonych gruntów i osadów, głównie zaolejonych, z równoczesnym prowadzeniem działalności w zakresie odzysku;

- (...) i Magazynowania O. Odpadowych (SOMO)

- do prowadzenia działalności w zakresie odzysku olejów z mieszanin olejowo-wodnych w celu ich dalszego wykorzystania w charakterze paliwa bądź w celu poddania ich regeneracji;

- Oczyszczalnia (...) (...)

- instalacja przeznaczona do oczyszczania wód balastowych oraz zanieczyszczonych wód pochodzących z procesów technologicznych realizowanych w innych instalacjach wnioskodawcy, z równoczesnym odzyskiem wody wykorzystywanej w innych instalacjach jako woda technologiczna.

W pozwoleniu określono rodzaje i warunki eksploatacji powyższych instalacji. Dla Stacji Termicznej Obróbki (...) przewidziano następujące parametry:

M. wydajność masowa # 2,5 Mg odpadów/h

M. wydajność roczna teoretyczna # 20.000 Mg odpadów/a

M. wydajność roczna praktyczna # 16.000 Mg odpadów/a

Czas pracy # 290 dób/a

Czas remontów i konserwacji # 75 dób/a

Praca ciągła w trybie 24/dobę

Wydajność energetyczna # 8,30 MW

Temperatury:

- w piecu obrotowym 450-850 # C

- w komorze dopalania # 850 # C

- za schładzaczem 75-80 # C

- za filtrem węglowym # 65 # C

- w emitorze # 65 # C

Pozwolenie zawierało też parametry strumieni spalin i podawanego powietrza.

Pozwolenie zintegrowane było następnie wielokrotnie zmieniane. Między innymi decyzją z 26.09.2007 r. Wojewoda (...) zezwolił na spalanie w Stacji (...) odpadów o zawartości związków chlorowcoorganicznych w przeliczeniu na chlor: nie większej niż 1% przy temperaturze spalania minimum 850 # C, większej niż 1% przy temperaturze spalania minimum 1100 # C, medycznych i weterynaryjnych przy temperaturze spalania minimum 1100 # C.

Jednocześnie określono maksymalne ilości odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia w (...) w temperaturze minimum 1100 # C, w tym:

- odpad o kodzie 02 01 08* (odpady agrochemikaliów zawierające substancje niebezpieczne, w tym środki ochrony roślin I i II klasy toksyczności) – 1000 Mg/a

- odpad o kodzie 07 04 07* (pozostałości podestylacyjne i poreakcyjne zawierające związki chlorowców) – 2000 Mg/a
- odpad o kodzie 07 07 07* (pozostałości podestylacyjne i poreakcyjne zawierające związki chlorowców) – 2000 Mg/a.

Kolejnymi decyzjami zwiększano dopuszczalne ilości odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia w ciągu roku, rozszerzano rodzaje odpadów.

Decyzją z 3.08.2011 r. Wojewoda (...) zwiększył maksymalną ilość odpadów niebezpiecznych o kodzie 07 04 07* o przeznaczonych do unieszkodliwiania w (...) w temperaturze minimum 1100 °C na 6000 Mg/a.

/dowody: kopia pozwolenia zintegrowanego k. 432-472

kopie decyzji k. 473-491, 492-494, 495-497, 500-501, 508-511, 513-516, 517- 519

kopia postanowienia k. 535/

3. Odpady z Ukrainy

Od 13 marca 2007 r. do 16 lipca 2012 r. prezesem zarządu spółki (...) był K. P.. Był uprawniony do jednoosobowej reprezentacji spółki.

Od 2008 r. spółka (...) rozpoczęła rozpoznawanie rynku ukraińskiego pod kątem możliwości uzyskania odpadów do unieszkodliwienia. Każdorazowo były to na Ukrainie kontrakty rządowe koordynowane przez ukraińskie Ministerstwo Ekologii i Zasobów Naturalnych które z uwagi na fakt, iż na Ukrainie brak jest specjalistycznych instalacji do utylizacji, poszukiwało wykonawców usług za granicą.

W wyniku wielomiesięcznych rozmów w dniu 6 stycznia 2011 r. podpisane zostało porozumienie między SI (...) Ltd. z Izraela a (...) Sp. z o.o. Porozumienie obejmowało ilość do 12 tys. ton odpadów po środkach ochrony roślin i pestycydach zawierających pozostałości (...) (heksachlorobenzen) w ilości nie przekraczającej 2%, w latach 2011-2012. Warunkiem realizacji kontraktu było ogłoszenie przetargu przez ministerstwo ukraińskiej, uzyskanie przez stronę ukraińską pozytywnej decyzji władz polskich, jak i ukraińskich w zakresie transgranicznego przemieszczania odpadów oraz porozumienie w sprawie cen usług. Ze strony polskiej zezwolenie na wwóz odpadów wydawał Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

W czerwcu 2011 r. SI (...) wygrała przetarg organizowany przez ministerstwo ukraińskie na kompleksowe zagospodarowanie odpadów. W sierpniu 2011 r. (...) złożyła w (...) wniosek o zgodę na przywóz do Polski odpadów.

W dniu 29.08.2011 r. SI (...) wystosowała do (...) zamówienie na utylizację w latach 2011-2012 8 tys. ton odpadów zawierających pozostałości (...). Odpady miały być przewożone w zamkniętych tzw. B.-B., odpowiednich do przewozu odpadów toksycznych drogą morską. Realizacja zamówienia była uzależniona od zgody (...). Si- (...) ustanowiła pracownika (...), G. R. (1), swoim pełnomocnikiem w celu uzyskania zgody (...) na transgraniczne przemieszczenie odpadów. G. R. (1) złożył komplet dokumentów w (...) i po kilku tygodniach odebrał pozytywną decyzję.

Łącznie Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydał sześć decyzji dotyczących przywozu odpadów z Ukrainy:

- w postępowaniu (...) – decyzja z 7.09.2011 r. - zezwolenie na przywóz 3000 ton odpadów o kodzie (...) i 02 01 08*;
- w postępowaniu (...) – decyzja z 7.09.2011 r. - zezwolenie na przywóz 3000 ton odpadów o kodzie (...) i 07 04 07*;
- w postępowaniu (...) – decyzja z 3.10.2011 r. - zezwolenie na przywóz 3000 ton odpadów o kodzie (...) i 02 01 08*;
- w postępowaniu (...) – decyzja z 3.10.2011 r. - zezwolenie na przywóz 2000 ton odpadów o kodzie (...) i 07 07 07*;

- w postępowaniu (...) – decyzja z 3.10.2011 r. - zezwolenie na przywóz 2000 ton odpadów o kodzie (...) i 15 01 10*;
- w postępowaniu (...) – decyzja z 27.10.2011 r. - zezwolenie na przywóz 6000 ton odpadów o kodzie (...) i 07 04 07*.

We wszystkich decyzjach określono termin przywozu odpadów na 31 sierpnia 2012 r. i wskazano, że proces ich unieszkodliwiania powinien zakończyć się w terminie roku kalendarzowego od otrzymania odpadów.

Od 20 września 2011 r. do 3 stycznia 2012 r. zrealizowano 81 transportów samochodowych, którymi przewieziono 1567,88 ton odpadów.

Przeprowadzono również dwa transporty morskie. Pierwszym, w dniu 10.11.2011 r. przewieziono 3999,75 ton odpadów, drugim, w dniu 2.12.2011 r. przewieziono 1999,9 ton odpadów.

Odpady w Ukrainy były przewożone w beczkach i tzw. big-bagach. Część big-bagów była porozrywana, co powodowało wycieki zawartości i roznoszenie się nieprzyjemnego zapachu. Opakowania nieszczelne były przeznaczane do spalania w pierwszej kolejności.

W dniach od 23 stycznia do 2 lutego 2012 r. Wojewódzki Inspektorat Ochrony (...) w G. (...) przeprowadził kontrolę na terenie (...) pod kątem prawidłowości postępowania z odpadami medycznymi. W trakcie kontroli stwierdzono magazynowanie odpadów z Ukrainy poza miejscami wyznaczonymi pozwoleniem zintegrowanym i nałożono karę biegnącą w wysokości około 100 tys. zł na dobę.

Ponadto kontrolujący ustalili, że (...) przyjmowała odpady medyczne niezgodnie z zasadą bliskości, która zakazywała przyjmowanie odpadów spoza województwa. W (...) stwierdzono obecność odpadów z kilku województw, za co został nałożony mandat. Ponadto odpady medyczne były nieprawidłowo opakowane przez wytwórców zakaźnych odpadów medycznych. Zarządzenie pokontrolne zobowiązywało (...) do prawidłowego magazynowania odpadów i dotrzymywania zasady bliskości.

W związku z ustaleniami kontroli w dniu 23 stycznia 2012 r. K. P. jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. złożył do Marszałka Województwa (...) wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego w zakresie miejsca i sposobu magazynowania odpadów. Wniosek obejmował zwiększenie powierzchni magazynowych z 450 m² w obszarze Magazynu (...) na 4500 m² oraz zmianę sposobu przechowywania odpadów zawierających powyżej 1% związków chorowcoorganicznych poprzez dodanie do dotychczasowych sposobów (w kontenerach specjalistycznych typu (...) 800 i kontenerach stalowych odkrytych o pojemności po 25 m³ możliwości przechowywania odpadów „w opakowaniach”.

Następnie pismem z 31 stycznia 2012 r. uzupełniono wniosek, wskazując konieczność uzupełnienia pozwolenia zintegrowanego poprzez dopisanie w zakresie maksymalnych ilości magazynowanych odpadów na placach magazynowych: w obrębie Magazynu (...), przy założeniu magazynowania w kontenerach stalowych odkrytych o pojemności po 25 m³, opakowaniach lub luzem, maksymalna pojemność tego magazynu wyniesie około 10.000 Mg, zaś łączna pojemność placów magazynowych przy powyższym założeniu sięga wartości około 13.300 Mg. Ponadto wniesiono o dopisanie w prawidłowym brzmieniu zwrotu: „dopuszcza się magazynowanie odpadów stałych: w kontenerach specjalistycznych (...), kontenerach stalowych odkrytych o pojemności 25 m³ oraz w opakowaniach na terenie Magazynu (...).

Decyzją z 3 lutego 2012 r. Marszałek Województwa (...) zmienił pozwolenie zintegrowane zgodnie z wnioskiem (...) Sp. z o.o. Tym samym ustały przyczyny formalne nałożenia kary biegnącej.

Kolejną kontrolę (...) w (...) przeprowadzono w dniach od 4 kwietnia do 2 maja 2012 r. W toku kontroli ustalono, że łącznie z Ukrainy przywieziono 15.171,364 ton odpadów, w tym 7550,882 ton zawierających heksachlorobenzen.

Kontrolujący stwierdzili ponadto uszkodzenie części opakowań, a także przechowywanie odpadów w ilości ok. 1900 Mg w tacy przeciwrozlewowej, w której posadowione są dwa zbiorniki sedymentacyjne ścieków zaolejonych. Odpady niebezpieczne w big-bagach magazynowane były w kilku miejscach na terenie zakładu bez zabezpieczenia przed oddziaływaniem czynników atmosferycznych.

W wyniku kontroli wydano zarządzenia pokontrolne, w których nakazano:

- usunąć odpady z miejsc nieprzeznaczonych do ich magazynowania;
- nie dopuszczać do magazynowania odpadów w miejscach nie wskazanych w pozwoleniu zintegrowanym;
- zabezpieczyć magazynowane odpady przed wpływem czynników atmosferycznych oraz nie dopuszczać do rozszczelnienia opakowań zawierających odpady i mieszania odpadów przetrzymywanych na placu magazynowym;
- wzmocnić nadzór nad zabezpieczeniem terenu zakładu przed dostępem osób niepowołanych;
- sporządzać rzetelne zbiorcze zestawienia danych o odpadach i sposobach gospodarowania odpadami składane corocznie Marszałkowi Województwa (...).

Na zlecenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w lipcu 2012 r. została sporządzona ekspertyza dotycząca funkcjonowania spalarni odpadów niebezpiecznych (...) Sp. z o.o.

W ekspertyzie stwierdzono, że:

- wydajność (zdolność przerobowa) Stacji (...) jest wystarczająca do unieszkodliwienia w terminie roku od przyjęcia odpadów przyjętych z zagranicy, nawet przy utrzymywaniu reżimu pracy jaki jest wymagany dla termicznego przekształcania odpadów zawierających związki chlorowcoorganiczne w ilości większej niż 1% w przeliczeniu na chlor,
- zastosowana organizacja spalania odpadów o kodzie 07 04 07*, przy dynamice dostaw tego odpadu takiej, jaka miała miejsce pod koniec 2011 roku, nie umożliwia dotrzymania warunków określonych w pozwoleniu zintegrowanym co do ilości tego odpadu dopuszczonej do termicznego przekształcania w ciągu roku (dla wykonania obowiązków związanych z międzynarodowym obrotem odpadami w warunkach zgodnych z pozwoleniem zintegrowanym, konieczna jest zmiana pozwolenia zintegrowanego),
- sposób magazynowania odpadów przywożonych z Ukrainy (nawet po zmianie warunków magazynowania odpadów dokonanych decyzją z 3 lutego 2012 r.) nie był właściwy (część odpadów była zlokalizowana w miejscach, które nie miały szczelnej betonowej nawierzchni ani obwałowań),
- (...) nie przestrzegał w stopniu należyтым obowiązku badania odpadów przyjmowanych do spalania, wynikających z art. 45 ustawy z 27 kwietnia 2011 r. o odpadach,
- nie dotrzymywano reżimu pracy spalarni przy spalaniu odpadów, wymagających temperatury nie niższej niż 1100 °C (przekraczana była maksymalna wydajność masowa, tj. 1,6 Mg/h),
- występowały sporadyczne przypadki spalania odpadów w temperaturze niższej niż 1100 °C,
- zawartość całkowitego węgla organicznego w popiołach i żużłach, wg protokołu z badania wykonanego przez H. P. próbki przekazanej w dniu 9 listopada 2011 r. wynosiła 4,23%, wobec dopuszczalnej – 3 %,

- na podstawie pomiarów i badań przeprowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony (...) w G. nie stwierdzono występowania podwyższonych poziomów (...) w powietrzu, wodach powierzchniowych i podziemnych oraz w glebie poza terenem (...) Sp. z o.o.

Decyzją z dnia 25.07.2012 r. (...) cofnął zezwolenie z dnia 7 września 2011 r. na przywóz 6000 ton odpadów oznaczonych kodem (...) i kodem 07 04 07* z powodu naruszeń pozwolenia zintegrowanego przez odbiorcę odpadów, tj. (...) Sp. z o.o. W uzasadnieniu wskazano m. in., że ustalenia kontroli (...) wykazały, że znaczna część przywiezionych z zagranicy odpadów była magazynowana poza miejscami wskazanymi w pozwoleniu zintegrowanym, część odpadów przechowywano w uszkodzonych workach typu big-bag.

Z uwagi na nieszczelność opakowań i przechowywanie odpadów na nieszczelnym podłożu o powierzchni około 4.000 m², w tym na popękanej i nieszczelnej nawierzchni betonowej, sposób magazynowania odpadów z Ukrainy powodował realną możliwość zagrożenia życia i zdrowia wielu osób, jak również możliwość spowodowania zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach.

W podobnym okresie w (...) spalano odpady medyczne. Między innymi w dniu 13 czerwca 2012 r. wpłynął do (...) drogą faksową wniosek G. Inspektora Sanitarnego z informacją o przeprowadzeniu przez jego pracowników kontroli zakładu (...) w zakresie zagrożenia epidemiologicznego związanego z magazynowaniem odpadów medycznych podczas postoju stacji (...) niezgodnie ze sposobem określonym w pozwoleniu zintegrowanym, czyli poza kontenerami chłodzącymi. W związku z tym pracownik (...) R. T. udał się na teren zakładu, gdzie potwierdził okoliczności wskazane we wniosku. (...) wszczął z urzędu postępowanie z art. 364 Prawo o ochronie środowiska w przedmiocie wstrzymania działalności w zakresie przyjmowania odpadów medycznych. 18 czerwca R. T. ponowił inspekcję terenu firmy i stwierdził uporządkowanie odpadów medycznych zgodnie z pozwoleniem zintegrowanym – w kontenerach metalowych. W związku z tym uznano, że naruszenie ustało, co było podstawą umorzenia postępowania.

/dowody: zeznania G. R. (1) k. 34-35, 332-333, 4871-4878

dokumentacja k. 36-56, 341

zeznania I. B. k. 62-63, 4883-4886

zeznania J. G. (1) k. 565-566, 4886-4887

zeznania M. M. (2) k. 567-568, 4887-4888

zeznania B. B. (2) k. 569-570, 1780-1781, 3538-3539, 4882-4883

zeznania R. T. k. 571-572, 4946-4947

zeznania D. D. k. 573-574, 4944-4945

zeznania M. S. k. 577-578, 4889-4890

zeznania A. K. (1) k. 962-963, 4960-4961

dokumentacja k. 64-202, 183-184

ekspertyza k. 1003-1031

decyzja k. 999-1000

opinia biegłego k. 1383-1394

wyjaśnienia K. P. k. 3419-3423, /

4. Utylizacja popiołów po odpadach z Ukrainy

W dniu 23 listopada 2011 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z Zakładem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. umowę dotyczącą usług unieszkodliwiania odpadów o kodzie 19 01 11*, tj. żużli i popiołów paleniskowych zawierających substancje niebezpieczne. (...) zobowiązała się do dostarczania odpadów własnym transportem i do przeprowadzania badań laboratoryjnych dostarczanych odpadów.

Żużle i popioły były ponadto przekazywane do spółki (...) Sp. z o.o.

Od listopada 2011 r. do lipca 2012 r. (...) przekazała na składowiska odpadów niebezpiecznych następujące ilości żużli i popiołów:

1. Zakład (...) Sp. z o.o. w K.

- 266,210 Mg - listopad 2011 r.
- **1.129,890 Mg** – grudzień 2011 r.
- 107,340 Mg – styczeń 2012 r.
- 221,550 Mg – luty 2012 r.
- 333,170 Mg – marzec 2012 r.
- 58,500 Mg – kwiecień 2012 r.
- 34,900 Mg – maj 2012 r.

łącznie 2.151,56 Mg

2. (...) Sp. z o.o.

- 120,240 Mg – maj 2012 r.
- 414,000 Mg – czerwiec 2012 r.
- 243,324 Mg – lipiec 2012 r.

łącznie 777,564 Mg

Odpady przekazywane były sukcesywnie, w zależności od możliwości firm transportowych. Z reguły nie były przekazywane na składowiska w miesiącu ich wytworzenia, mogły być przechowywane nawet do roku. Ówczesnie obowiązujące przepisy zezwalały na przechowywanie żużli i popiołów do 3 lat po ich wytworzeniu.

Po odejściu K. P. ze stanowiska na placu w (...) pozostało 1.500-2.000 Mg żużla pozostałego ze spalania odpadów z Ukrainy.

Ilość żużli i popiołów przekazanych na składowiska odpadów niebezpiecznych i pozostałych w (...) odpowiadała ilości, która mogła zostać wytworzona w procesie spalania odpadów z Ukrainy do lipca 2012 r.

Utylizacja odpadów z Ukrainy ostatecznie zakończyła się w dniu 27 lipca 2017 r.

/dowody: umowa k. 947-948

pismo k .946

zeznania B. B. (2) k. 1780-1781, 3538-3539,

zeznania J. G. (1) k. 1778-1779,

zeznania P. P. (2) k. 1193,

zeznania A. N. k. 5058-5062

dokumentacja k. 1194-1204

zestawienie k. 5143

wyjaśnienia K. P. k. 5145

opinia biegłego G. W. k.5098-5109, 5194/

5. E.

P. i P. G. (2) prowadzili działalność gospodarczą, wykorzystując w tym celu wiele powiązanych spółek, m. in.: (...) Sp. z o.o., P.-B.& (...) s.c. P. G. (1), P. G. (2), (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., P.-B.& (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. We wszystkich spółkach kapitałowych P. i P. G. (2) byli współnikami, a spółkach (...)&M.-B. i P.-B.&M.-B. I członkami zarządu. Spółka (...) miała jednoosobowy zarząd w osobie P. G. (2). Natomiast zatrudniana przez nich D. B. była w tych spółkach prokurentem, zaś w spółce (...) Sp. z o.o. stanowiła jednoosobowy zarząd.

W dniu 15.11.2010 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez prezesa zarządu P. G. (2) zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę o zagospodarowanie odpadów pochodzących z budowy (...) Centrum (...) o kodzie 17 05 03* w postaci ziemi zanieczyszczonej substancjami niebezpiecznymi w ilości ok. 15.000 Mg. Transport ziemi miał się odbywać pojazdami zleceńodawcy. Stawka wynagrodzenia wynosiła 57 zł/Mg przekazanych odpadów. Realizacja umowy miała nastąpić do 30 kwietnia 2011 r.

Na początku budowy (...) Centrum (...) ziemia z wierzchniej warstwy wykopów przez około tydzień była wywożona do (...). Transporty te były wazone i opatrzone listami przewozowymi.

P. i P. G. (2) od 2009 r. byli właścicielami żwirowni w miejscowości E.. Z tego tytułu zostali zobowiązani do odbudowy tzw. filara ochronnego w żwirowni. Ponieważ ich firmy prowadziły działalność budowlaną, tzw. urobek, tj. materiał, ziemia pozyskiwane na budowach były następnie przywożone do żwirowni i wykorzystywane do odbudowy filara. Firmy braci G. dysponowały około 15 pojazdami ciężarowymi. Pojazdy te przywoziły materiał z budów i zabierały żwir. Praktyka taka miała miejsce od chwili nabycia żwirowni przez braci G..

Zimą 2010 r. kierowcy firmy (...)&M.-B. na polecenie D. B. przewozili z terenu (...) do żwirowni w E. odpady w postaci popiołów. Część była spopielenona, część miała konsystencję mułu, mazi. Załadunek nadzorował osobiście P. G. (2), który załatwiał również formalności w biurze (...).

W transportach tych znajdowały się niespalone odpady szpitalne: rękawiczki, strzykawki. Widoczne były również sznurki, kawałki szmat. Materiał przywożony z (...) był następnie wysypywany na terenie żwirowni, zaś spycharka spychała popioły głębiej.

W tym samym czasie kierowcy firmy wozili ziemię z budowy (...) Centrum (...) na teren działnicy O. w G.. Miejsce wysypywania ziemi wskazywał kierownik budowy, pan Pomykała. Na O. wywożono również ziemię z budowy Trasy Słowackiego. Na O. wywożono ziemię z budów na terenie całego G. – z (...), z budowy tunelu pod M., z ulicy (...). Transporty te zaczęły się jesienią 2011 r. i trwały do roku 2013.

W sierpniu i wrześniu 2011 r. (pod koniec lata) na teren żwirowni w E. przywieziono wiele transportów zawierających maź koloru szarego lub czarnego o chemicznym zapachu. Kierowcy wykonujący transporty twierdzili, że substancja ta pochodziła z firmy (...). W mazi znajdowały się kawałki worków i igły od strzykawek. Po wyładunku pracownicy żwirowni zasypywali przywieziony ładunek materiałem ze żwirowni.

Latem 2011 r. kierowcy (...) przewozili również z (...) na teren żwirowni ładunek o wyglądzie ziemi. Ładunek ten pobierali z betonowego silosu.

W dniu 10.10.2012 r. pracownicy (...) J. P., A. Z. i A. J. udali się na teren żwirowni w E. w celu pobrania prób gleby z terenu żwirowni. Skontrolowano również karty przekazania odpadów na teren żwirowni, z których nie wynikało, by przywożono tam odpady niebezpieczne. W trakcie badania terenu żwirowni ujawniono bryłę odpadu o wielkości około 1 m³ na powierzchni ziemi o chemicznym zapachu. Zespół z (...) pobrał trzy próbki z tego odpadu, jedną próbkę z ziemi służącej do odbudowy i jedną z terenu pobliskiego lasu. W trakcie pobierania próbek z bryły odpadu pracownicy (...) ujawnili igły i pozostałości odpadów medycznych. Ponadto pobrano dwie próbki wody z terenu żwirowni.

Otrzymane analizy wody wykazały obecność atrazyny (odpad niebezpieczny – środek ochrony roślin) w ilości pięciokrotnie wyższej niż wielkość graniczna i obecność (...) w ilości dwukrotnie większej niż wielkość graniczna. Natomiast próbki gleby wskazywały na przekroczenie zawartości atrazyny o 446 razy w stosunku do wielkości granicznej oraz (...) o 20 razy w stosunku do wielkości granicznej.

W październiku 2011 r. w (...) została przeprowadzona kontrola Straży Pożarnej. W trakcie kontroli nie stwierdzono obecności dużych ilości ziemi.

/dowody: odpisy z KRS k. 1110-1125

umowa wraz z aneksem k. 1045

zeznania W. K. (1) k. 1178-1179, 4896-4896v

zeznania S. W. k. 2283-2287, 4895v-4896

zeznania J. B. k. 1072-1073, 2571-2574, 4961

zeznania Z. B. k. 1070-1071, 2575-2578, 4894v

zeznania L. S. k. 1076-1077, 2724-2725

zeznania M. W. (1) k. 1080-1081, 2608-2609, 4895-4896

zeznania W. G. k. 2610-2611, 4899

zeznania P. P. (3) k. 2793-2794, 4909-4910

zeznania Z. S. k. 2279, 4898v

zeznania A. M. k. 2273

zeznania P. P. (4) k. 2274, 4898-4898v

zeznania J. J. k. 2579-2580, 4899v

zeznania J. H. k. 2765-2766, 3257-3271, 4910-4911

zeznania J. Z. k. 2779-2780, 4911-4912

zeznania R. Z. k. 2787-2788

zeznania J. P. k. 1790-1791, 4897-4897v

zeznania A. Z. k. 2272, 3254-3256, 3331-3337, 4897v-4898, 4963-4964

zeznania A. J. k. 2277, 4899v

zeznania J. W. k. 2307, 4900

zeznania A. P. k. 1792-1793, 4946/

K. P. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że stanowisko prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. objął pod koniec sierpnia 2007 r. Objął spółkę w katastrofalnym stanie: ok. 5 mln zł bieżącego długu, niespłacany kredyt na ponad 14 mln zł. W ciągu 1,5 roku spółka spłaciła bieżący dług, rata kredytu była spłacana, spłata kredytu zakończyła się w styczniu 2012 r. Dzięki rozszerzeniu pozwolenia na 1100 stopni spółka uzyskała możliwość palenia odpadów medycznych, których palono około 5000 ton rocznie. Oprócz tego spółka zajmowała się czyszczeniem zbiorników, zbieraniem wód zaolejonych ze statków, czyszczeniem kanalizacji burzowej w G. i innymi ubocznymi, związanymi z ochroną środowiska zadaniami.

W swoich wyjaśnieniach K. P. odniósł się również do kwestii zmian pozwolenia zintegrowanego. Podniósł, że w razie pęknięć nawierzchni, na której były składowane odpady, nakazywał jej wydrążenie i betonowanie. Wskazał, że kontrole na terenie zakładu nie wykryły przecieków substancji szkodliwych do gruntu.

K. P. wyjaśnił, że zamierzał spalić wszystkie odpady z Ukrainy w ciągu 15 miesięcy.

W kolejnych wyjaśnieniach K. P. nie przyznał się do wywożenia żużli do E.. Podał, że wywoził do E. jedynie ziemię po biodegradacji. Jego zdaniem metale ciężkie i inne substancje szkodliwe na terenie żwirowni pochodziły spod terminala chemicznego. Ziemia ze stoczni zawierała folie, puszki, których wybieranie nie było zadaniem pracowników (...). K. P. stwierdził, że firmy braci G. wywoziły do żwirowni ziemię ze wszystkich prowadzonych budów na terenie całego województwa. Zaprzeczył, by polecił braciom G. przewożenie żużli do E.. Podał, że o niedopaleniach dowiedział się po swoim odejściu.

Przed Sądem K. P. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

/wyjaśnienia K. P. k. 3419-3423, 4483-4485, 4847/

P. G. (2) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w 2011 r. jego firmy zajmowały się budową stadionu pod Euro 2012, budową ulicy (...) i budową (...) Centrum (...). Stwierdził, że nie miał wiedzy na temat tego, co działo się na żwirowni, odpowiadał za to kierownik Zakładu (...). Oświadczył, że zanieczyszczonej ziemi z wykopu pod (...) było około 5.000 m³ i taka ilość została zawieziona do (...). Podał, że był kilka razy w (...). Stwierdził, że jego zdaniem ilość 35.000 m³ zanieczyszczonych substancji jest bardzo zawyżona.

Przed Sądem P. G. (2) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu.

/wyjaśnienia P. G. (2) k. 4461-4465, 4467-4469, 4846/

P. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że negocjacje w sprawie kontraktu z (...) prowadził P. G. (2). On sam był kilkakrotnie na terenie spółki. Podał, że myśleli, że z (...) przyjeżdża oczyszczona ziemia. Po zakończeniu eksploatacji żwirowni zamierzali jej teren podzielić na działki rekreacyjne. W tym

samym czasie co ziemia z (...) na teren żwirowni przyjeżdżała ziemia z budowy ulicy (...). Ziemia z (...) stanowiła niewielką ilość w stosunku do tego, co przyjeżdżało.

W postępowaniu przed Sądem P. G. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Oświadczył, że nie zgadza się z aktem oskarżenia i że jego zdaniem ziemia, która przyjechała do żwirowni, nie była zanieczyszczona.

/wyjaśnienia P. G. (1) k. 4471-4474, 4846/

Oskarżony K. P. nie był uprzednio karany. P. G. (1) i P. G. (2) byli uprzednio karani.

/dowód: karty karne k. 354-355, 4486-4491/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części jest bezsporny. Bezsporne są kwestie dotyczące przywozu odpadów z Ukrainy i ich nieprawidłowego przechowywania na terenie spółki (...). Kwestią sporną o zasadniczym znaczeniu jest natomiast, czy popioły po tych odpadach w części, w jakiej zostały one spalone w czasie kadencji K. P., zostały prawidłowo zutylizowane, w szczególności, czy zostały one przewiezione w całości na składowiska odpadów niebezpiecznych, czy też częściowo trafiły do żwirowni w E., gdzie posłużyły do odbudowy filara ochronnego, co wywołało skutek w postaci lokalnego skażenia środowiska. Jeżeli natomiast z materiału dowodowego nie wynika, by skażenie powstało w wyniku nielegalnego przywiezienia na teren żwirowni popiołów stanowiących pozostałość po spaleniu odpadów z Ukrainy, otwartą pozostaje kwestia, jak doszło do skażenia terenu żwirowni.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania G. R. (1), pracownika (...) zajmującego się m.in. kontraktami na przywóz odpadów z Ukrainy. Zeznania świadka dotyczą okoliczności bezspornych, to jest warunków i terminów importu odpadów z terenu Ukrainy, w tym umów z kontrahentami zagranicznymi. Zeznania G. R. (1) mają oparcie w dokumentacji w postaci umów i decyzji znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. N., dyrektora ds. ochrony (...) Sp. z o.o. w zakresie, w jakim dotyczyły one zmian pozwolenia zintegrowanego oraz sposobu przechowywania odpadów z Ukrainy. Zeznania te znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentacji, opinii biegłych.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania D. M., pracownika Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w W.. Zeznania znajdują potwierdzenie w dokumentacji z akt sprawy oraz zeznaniach G. R. (1).

Sąd dał również wiarę zeznaniom A. D., (...) Inspektora Ochrony (...). Zeznania te dotyczyły pozwoleń wydawanych na rzecz (...), mają oparcie w dokumentach.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony (...) w G.: I. B., K. K., G. R. (2), J. G. (1), M. M. (2), B. B. (2), R. T., D. D., M. S., A. M., J. P., A. Z. i A. J..

Zeznania te są spójne, wzajemnie się uzupełniają, znajdują potwierdzenie w dokumentach w postaci protokołów kontroli, decyzji i dokumentacji fotograficznej.

Zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do podważenia wiarygodności zeznań i wyjaśnień A. K. (1) - Zastępcy Dyrektora Departamentu (...) i (...) w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) oraz E. S. i I. Ś., pracownic tego Departamentu, a także E. Ż., kierownik referatu pozwoleń. Zeznania świadków dotyczyły procesu zmiany pozwolenia zintegrowanego i czynności (...) podejmowanych w toku postępowania administracyjnego związanego z tą kwestią.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania T. P.. Zeznania te dotyczą okoliczności bezspornych, tj. warunków technicznych, jakie powinna spełniać instalacja spalarni.

Sąd uznał za wiarygodne co do zasady zeznania sterowniczych spalarni: M. N., T. O., E. H., P. W.. Ponieważ świadkowie pracowali przy komputerach, ich zeznania były nieprzydatne do ustalenia, jaki rodzaj wsadu faktycznie trafił do spalania.

Sąd dał również wiarę zeznaniom D. K., M. W. (2), Ł. P., W. K. (2) – operatorów maszyn w spalarni (...), odpowiedzialnego za przygotowywanie wsadu do pieca. Zeznania świadków dotyczyły parametrów doboru odpadów do spalania oraz procesu spalania odpadów z Ukrainy. Zdaniem Sądu świadkowie nie mieli powodu, by zeznawać nieprawdę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. W., pracownika Urzędu Gminy w T.. Świadek był osobą obcą dla stron, nie miał podstaw do zeznania nieprawdy.

Sąd nie znalazł podstaw, by zakwestionować zeznania kierownika spalarni W. M.. Zeznania te dotyczyły kwestii ogólnych, były nieprzydatne do ustalenia, jakie odpady zostały przekazane firmom (...) w 2010 i latem 2011 r.

Sąd dał wiarę zeznaniom P. P. (2), prezesa Zakładu (...) w K.. Zeznania świadka są spójne z dokumentacją dotyczącą przekazywania odpadów.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka Z. S. i P. P. (4), funkcjonariuszy K. Miejskiej Straży Pożarnej w G.. Zeznania dotyczyły kontroli (...) z października 2011 r. w zakresie bezpieczeństwa pożarowego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. K. – dziennikarza stacji (...), autora reportażu nt. spółki (...). Zeznania świadka znajdują oparcie w dokumentacji fotograficznej oraz dokumentacji z akt sprawy.

Sąd z pewną dozą ostrożności potraktował zeznania W. K. (1), dozorczy w Ż. w E.. Zeznania świadka dotyczyły kwestii logistycznych dotyczących odbudowy filara ochronnego w żwirowni i w tym zakresie Sąd dał im wiarę. W ocenie Sądu świadek mógł jednak pominąć pewne kwestie związane z przywożeniem na teren żwirowni ładunków nie ujętych w ewidencji, zawierających substancje niebezpieczne. Taka możliwość wynika chociażby z zeznań S. W.. Jednocześnie W. K. (1) z racji pełnionej funkcji niewątpliwie miał możliwość obserwacji wszystkiego, co działo się na terenie żwirowni.

Tym bardziej Sąd nie dał wiary zeznaniom D. B. w zakresie w jakim twierdziła, że nie miała wiedzy, by na teren żwirowni przywożono odpady niebezpieczne. To D. B. koordynowała transporty, była prokurentem firm braci G., w jednej z nich nawet prezesem zarządu. Z racji tego musiała mieć wiedzę na temat całokształtu działalności P. i P. G. (1), zwłaszcza że transporty z (...) odbywały się na dużą skalę. Dlatego też Sąd uznał zeznania D. B. za przyjętą przez nią linię obrony, ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej i ochronę P. i P. G. (1) i odmówił im wiary.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. B., Z. B., S. W., S. C., L. S., M. W. (1), W. G., P. P. (3) – kierowców i pracowników zatrudnianych przez braci G.. Z zeznań tych świadków wynika, że z terenu (...) w trakcie budowy (...) Centrum (...) w 2010 r. i pod koniec lata 2011 r. do żwirowni w E. były przewożone popioły zawierające pozostałości odpadów szpitalnych typu rękawiczki, strzykawki. Jednocześnie świadkowie potwierdzili, iż z budowy (...) Centrum (...) wywożono ziemię bezpośrednio na teren dzielnicy O..

W ocenie Sądu świadkowie nie mieli interesu w tym, żeby zeznawać nieprawdę. Uczestnictwo w procedurze przewożenia odpadów na teren żwirowni groziło im odpowiedzialnością za udział w skażeniu środowiska.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania innego kierowcy – P. G. (3). Z zeznań tego świadka wynika, iż na O. wywożono również ziemię z budowy tunelu pod M..

Sąd dał wiarę zeznaniom J. J., dyrektora (...) I. Rolniczej z/s w P. oraz J. H., J. Z. i R. Z. - mieszkańców O.. Zeznania są spójne, znajdują potwierdzenie w relacji kierowców zatrudnianych w firmach braci G., którzy potwierdzali transport ziemi z budowy (...) bezpośrednio na O., gdzie była ona rozplantowywana.

Sąd dał wiarę zeznaniom J. Ż., który zajmował się ewidencją czasu pracy kierowców w firmie (...) & (...) s.c. Zeznania świadka dotyczą okoliczności bezspornych.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań P. P. (6), J. B., S. C. (kierowcy z firmy (...)), H. M. i M. R. (pracowników (...)), A. K. (2) (pracownika P.-B.&M.-B. zatrudnionego przy budowie ul. (...)), zeznania te jednak nie przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego w sprawie, gdyż świadkowie nie posiadali wiedzy na temat wydarzeń będących przedmiotem postępowania.

Podobnie Sąd ocenił zeznania J. N., stróża nocnego z E., A. L. i B. G. z (...) oraz J. D., pracownika (...). Ich zeznania dotyczyły pompy zlokalizowanej w żwirowni i nie miały znaczenia dla oceny zarzutów w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego J. G. (2). Opinia była logiczna, uwzględniała zgromadzone w sprawie materiały dowodowe, żadna ze stron nie kwestionowała treści opinii i wniosków w niej zawartych.

Dowodami o zasadniczym znaczeniu w niniejszej sprawie były opinie wydane przez biegłego G. W. z Politechniki (...). Biegły miał za zadanie ocenę, czy ilość żużli i popiołów przekazana przez (...) na składowiska odpadów niebezpiecznych w okresie od listopada 2011 r. do lipca 2012 r., z uwzględnieniem żużli i popiołów pozostałych w (...), była adekwatna do ilości odpadów pochodzących z Ukrainy, która została spalona w okresie do lipca 2012 r. W swojej pierwszej opinii biegły nie uwzględnił faktu, iż do lipca 2012 r. spalono jedynie połowę odpadów przywiezionych z Ukrainy. Co za tym idzie, konieczne było uzupełnienie opinii w oparciu o prawidłowe dane. W swoich opiniach uzupełniających biegły ostatecznie stwierdził, że ilość żużli i popiołów powstałych ze spalania odpadów niebezpiecznych przekazanych na składowiska w K. i R., z uwzględnieniem faktu, iż na terenie (...) pozostało około 1.500 – 2000 Mg żużli, jest adekwatna do ilości odpadów z Ukrainy spalonych w okresie do lipca 2012 r.

Sąd uznał za wiarygodne opinie uzupełniające wydane przez biegłego G. W.. Zostały one w sposób przekonujący umotywowane, nie zawierały sprzeczności, biegły oparł swoje wyliczenia na danych z akt sprawy. Natomiast Sąd odmówił wiary wyliczeniom biegłego ujętym w pierwszej wydanej opinii. Sam biegły przyznał w toku rozprawy, że wyliczenia te oparł o nieprawidłowe dane wyjściowe, co pozbawiło je jakiegokolwiek wartości dowodowej i uczyniło nieprzydatnymi dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty urzędowe zgromadzone w aktach. Zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd uznał zgromadzone w aktach dokumenty prywatne za wiarygodne w zakresie ich autentyczności.

Sąd uznał wyjaśnienia K. P. za wiarygodne częściowo. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do sytuacji finansowej firmy i podjętych przez niego kroków w celu uzdrowienia tej sytuacji. Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania wyjaśnień w zakresie kontraktu dotyczącego przywozu odpadów z Ukrainy. Sąd zakwestionował natomiast wyjaśnienia dotyczące sposobu przechowywania odpadów z Ukrainy w zakresie zapewnienia szczelności podłoża, na którym odpady te były przechowywane. Wyjaśnienia te stoją w oczywistej sprzeczności z dokumentacją fotograficzną, protokołami oględzin oraz opinią biegłego J. G. (2). Sąd z dużą dozą ostrożności potraktował również wyjaśnienia oskarżonego co do tego, iż do E. trafiała z (...) jedynie ziemia po biodegradacji. Z zeznań S. W. i J. B., pracowników P. i P. G. (2) wynika, iż w okresie poprzedzającym przywóz odpadów z Ukrainy, na teren żwirowni w E. przywożono z (...) popioły o chemicznym zapachu, zawierające pozostałości odpadów medycznych. Takie same pozostałości ujawnił następnie pracownik (...) A. Z. w czasie inspekcji terenu żwirowni jesienią 2012 r.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom P. G. (2) co do tego, iż nie wiedział, jakiego rodzaju odpady wywożone są z (...) na teren żwirowni w E.. Jak wynika z zeznań kierowcy J. B., kiedy zimą 2010 r. trzykrotnie przewoził on na teren żwirowni

z (...) transporty substancji zawierających pozostałości odpadów medycznych, każdorazowo P. G. (2) nadzorował załadunek i załatwiał formalności w biurze. Oczywistym jest zatem, iż P. G. (2) miał świadomość, co przewozi się na teren żwirowni.

Trudno natomiast ocenić rolę P. G. (1) w kwestii relacji firm braci G. z (...). Jak wynika z dowodów przeprowadzonych w sprawie, to P. G. (2) był odpowiedzialny za te relacje, negocjował kontrakt z (...). P. G. (1) był jedynie obecny przy wysypywaniu ziemi na O.. Dlatego też na gruncie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wyjaśnień P. G. (1) co do jego braku świadomości na temat szczegółów współpracy z (...) i rodzaju przywożonych na teren żwirowni odpadów.

Odnosnie oceny prawnej i sprawstwa oskarżonych

Zarzuty w niniejszej sprawie dotyczą dwóch kwestii, jedynie pozornie ze sobą powiązanych: pierwsza to sprowadzenie do spółki (...) odpadów z Ukrainy i niewłaściwe ich przechowywanie na terenie spółki, druga – skażenie środowiska w wyniku składowania w żwirowni E. odpadów niebezpiecznych – wg oskarżyciela publicznego pochodzących popiołów powstałych ze spalania odpadów z Ukrainy.

W ramach pierwszej grupy zarzutów Prokurator oskarżył K. P. o dwa przestępstwa:

1. o to, że w okresie od 1 listopada 2011 r. do dnia 18 lutego 2012 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G.,

wbrew przepisom, w szczególności wbrew decyzji Wojewody (...) – pozwolenie zintegrowane z dnia 15 lipca 2005 r. nr ŚR/Ś.II (...) zmienionej decyzją Wojewody (...) z dnia 26 września 2009 r. nr Ś/Ś.IX (...) i innymi decyzjami,

unieszkodliwiał odpady z grupy stałych zanieczyszczeń organicznych zawierające m. in. heksachlorobenzen, w ten sposób, że przed procesem spalania magazynował je:

- w miejscach niezabezpieczonych szczelnym podłożem i obwałowaniami o powierzchni około 4.000 m²,

- w ilości przekraczającej możliwość ich unieszkodliwienia w określonym decyzją okresie, tj. w grudniu 2011 r. i w styczniu 2012 r. nadwyżka 680,588 Mg odpadu o kodzie (...),

- w nieszczelnych opakowaniach,

- w miejscach do tego nieprzeznaczonych, tj. w tacy przeciwrozlewowej stanowiącej zabezpieczenie 2 zbiorników sedimentacyjnych ścieków zaolejonych, a także przy stacji (...), (...), (...), SOMO, (...),

co umożliwiała przenoszenie ich na dalekie odległości za pośrednictwem powietrza, wody i gatunków wędrownych dzikich zwierząt i co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art. 183§1 k.k.

oraz

2. o to, że w okresie od 19 lutego 2012 r. do dnia 16 lipca 2012 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G.,

wbrew przepisom, w szczególności wbrew decyzji Wojewody (...) – pozwolenie zintegrowane z dnia 15 lipca 2005 r. nr ŚR/Ś.II (...) zmienionej decyzją Wojewody (...) z dnia 26 września 2009 r. nr Ś/Ś.IX (...) i innymi decyzjami,

unieszkodliwiał odpady z grupy stałych zanieczyszczeń organicznych zawierające m. in. heksachlorobenzen, w ten sposób, że przed procesem spalania magazynował je:

- w miejscach niezabezpieczonych szczelnym podłożem i obwałowaniami o powierzchni około 4.000 m²,

- w ilości przekraczającej możliwość ich unieszkodliwienia w określonym decyzją okresie, tj. w lutym 2012 r. i w marcu 2012 r. nadwyżka 242,749 Mg odpadu o kodzie 02 01 08*, od marca do czerwca 2012 r. . nadwyżka 242,749 Mg odpadu o kodzie 02 01 08*;

co umożliwiało przenoszenie ich na dalekie odległości za pośrednictwem powietrza, wody i gatunków wędrownych dzikich zwierząt i co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art. 183§1 k.k.

Jak widać z powyższego, Prokurator sformułował dwa zarzuty o przestępstwo z art. 183§1 k.k., obejmujące okresy przed i po zmianie pozwolenia zintegrowanego wydanego dla (...) w zakresie magazynowania odpadów.

W ocenie Sądu podział ten nie ma uzasadnienia w treści przepisu art. 183§1 k.k.

Przepis ten stanowi, iż kto wbrew przepisom składa, usuwa, przetwarza, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze.

Prokurator wykazał, iż K. P. składał odpady niebezpieczne pochodzące z Ukrainy w takich warunkach/w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach (vide opinia biegłego G.). Natomiast w ocenie Sądu nie można uznać decyzji administracyjnej, jaką jest pozwolenie zintegrowane, za przepis, jest to bowiem akt indywidualny, wywołujący skutki prawne w sprawie jednostkowej – spółki (...). Decyzja administracyjna nie może być uznana za akt normatywny. Tym samym jej naruszenie nie stanowi naruszenia przepisów.

Do K. P. jako zarządzającego spalarnią zastosowanie miał przepis art. 45 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Przepis ten stanowi, że:

Zarządzający spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów jest obowiązany, w czasie przyjmowania i termicznego przekształcania odpadów, do podejmowania niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń powietrza, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych oraz zapachów i hałasu, a także bezpośredniego zagrożenia zdrowia ludzi, oraz przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 47.

Dlatego też, uznając za udowodnione wadliwe składowanie odpadów pochodzących z Ukrainy na terenie (...) Sp. z o.o. w zakresie opisanym w zarzutach, w ramach pierwszych dwóch zarzucanych mu czynów Sąd uznał oskarżonego K. P. za winnego tego, że w okresie od 1 listopada 2011 r. do dnia 16 lipca 2012 r. w G., jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G., wbrew przepisowi art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, będąc zobowiązany do podejmowania niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska, magazynował odpady z grupy stałych zanieczyszczeń organicznych zawierające m. in. heksachlorobenzen przed procesem spalania w miejscach niezabezpieczonych szczelnym podłożem i obwałowaniami o powierzchni około 4.000 m² i w nieszczelnych opakowaniach, co umożliwiało przenoszenie ich na dalekie odległości za pośrednictwem powietrza, wody i gatunków wędrownych dzikich zwierząt i co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego kwalifikując ten czyn z art. 183 §1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu K. P. karę za tak opisany czyn, Sąd jako okoliczność łagodzącą uwzględnił fakt, iż wprawdzie oskarżony spowodował zagrożenie dla środowiska, jednakże zagrożenie owo pozostało w sferze jedynie

potencjalnej, gdyż składowanie odpadów w miejscach niezabezpieczonych szczelnym podłożem nie spowodowało faktycznej szkody w środowisku. Okolicznością łagodzącą były również uprzednia niekaralność oskarżonego K. P..

W świetle powyższych ustaleń Sąd uznał, iż wystarczającą karą dla K. P. za spowodowanie potencjalnego zagrożenia dla środowiska poprzez niewłaściwe składowanie odpadów na terenie (...) będzie kara grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 100 złotych każda, łącznie 25 tysięcy złotych.

Z uwagi na brak wyrządzenia rzeczywistej szkody dla środowiska w zakresie zarzutów pierwszego i drugiego, Sąd odstąpił od wymierzania oskarżonemu K. P. a przypisany mu czyn kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara grzywny w wyżej wskazanym wymiarze będzie stanowiła realną i wystarczającą dolegliwość dla oskarżonego w zakresie zaniedbań w składowaniu odpadów niebezpiecznych na terenie (...).

O ile w przypadku dwóch pierwszych zarzutów odmienne ustalenia Sądu ograniczyły się jedynie do przeformułowania opisu czynów zaproponowanego przez Prokuratora, o tyle w zakresie trzeciego czynu stawianego K. P. oraz zarzutu dotyczącego P. i P. G. (1) sytuacja jest bardziej skomplikowana. Zdaniem Sądu w zakresie tego czynu zachodzi rozbieżność zarówno co do czasu, jak i zachowań przestępnych, które uniemożliwiały modyfikację zarzutów stawianych oskarżonemu, ustalenia Sądu dotyczyły bowiem de facto innych zachowań oskarżonych, które wywołały skutek opisany w przedmiotowych zarzutach.

I tak, Prokurator zarzucił K. P., że w okresie od 1 sierpnia 2011 r. do 16 lipca 2012 r. w G. i E., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w G., wbrew przepisom, w szczególności wbrew ustawie o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. Z 2013 r. poz. 21 ze zm.) i wbrew decyzji Wojewody (...) – pozwolenie zintegrowane z dnia 15 lipca 2005 r. nr ŚR/Ś.IX. (...) zmienionej decyzją Wojewody (...) z dnia 26 września 2009 r. nr (...) i innymi decyzjami oraz wbrew decyzji Starosty G. nr ROŚ. (...) -55/11/AR z dnia 29.08.2011 r., będąc odpowiedzialnym za należyte zagospodarowanie odpadów powstałych w działalności (...) Sp. z o.o. w G., przekazał do przewiezienia, składowania i przetwarzania na terenie żwirowni – Zakładu (...) w E. powstałe w (...) Sp. z o.o. w G. odpady niebezpieczne w postaci popiołów i innych substancji zawierających trwale zanieczyszczenia organiczne, tj. m.in. atracynę, (...), (...), (...), (...) i inne związki chloroorganiczne oraz metale ciężkie, podmiotom, które nie posiadały uprawnień do gospodarowania odpadami niebezpiecznymi: (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., P.- (...) S.C. P. G. (1) P. G. (2), P.- (...) Sp. z o.o. z W., P.- (...) Sp. z o.o. w W., reprezentowanymi przez P. i P. G. (2),

w wyniku czego powstała ilość 35.000 m³ utworów nasypowych zawierających te substancje, co spowodowało wprowadzenie tych substancji do środowiska, tj. terenu i wód, co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. przestępstwo z art. 183§1 k.k.

Natomiast P. i P. G. (1) Prokurator zarzucił, że w okresie od 1 sierpnia 2011 r. do 27 maja 2014 r. w E., działając nieumyślnie oraz wspólnie i w porozumieniu, prowadząc działalność gospodarczą jako (...) S.C. P. G. (1), P. G. (2) i jako wspólnik oraz członek zarządu (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., P.- (...) S.C. P. G. (1) P. G. (2), P.- (...) Sp. z o.o. z W., P.- (...) Sp. z o.o. w W., wbrew przepisom m.in. ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. Z 2013 r. poz. 21 ze zm.) i wbrew decyzji nr ROŚ. (...) -55/11/AR z dnia 29.08.2011 r. Starosty G., składował i przetwarzał odpady niebezpieczne w postaci popiołów i innych substancji zawierających trwale zanieczyszczenia organiczne, tj. m.in. atracynę, (...), (...), (...), (...) i inne związki chloroorganiczne oraz metale ciężkie, w ten sposób, że podległym sobie pracownikom polecał przewożenie tych odpadów z terenu (...) Sp. z o.o. w G. na teren żwirowni – Zakładu (...) w E., a następnie mieszanie tych odpadów z gruntem pochodzącym z terenu żwirowni i zasypywanie wyrobiska, w wyniku czego powstała ilość 35.000 m³ utworów nasypowych zawierających te substancje, co spowodowało wprowadzenie tych substancji do środowiska, tj. terenu i wód, co mogło zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. przestępstwo z art. 183§1 i 6 k.k.

Z uzasadnienia aktu oskarżenia wynika, iż Prokurator założył, że K. P., pod pretekstem przekazywania firmom (...) ziemi po biodegradacji przekazał im żużle i popioły zawierające substancje niebezpieczne pochodzące m. in. ze spalania odpadów z Ukrainy.

Jednocześnie Prokurator stwierdził, iż K. P. nie przekazał całości żużli i popiołów pozostałych po spalaniu odpadów z Ukrainy na składowiska odpadów niebezpiecznych, umowę o przekazywanie tych odpadów (...) zawarł bowiem 25 listopada 2011 r., natomiast odpady były spalane od września 2011 r. i nie ustalono, gdzie wcześniej były składowane.

W toku postępowania przed Sądem wyżej opisane tezy oskarżyciela publicznego uległy weryfikacji. Sąd ustalił, iż:

- a) w okresie kadencji K. P. spalono mniej więcej połowę odpadów przywiezionych z Ukrainy, zaś druga połowa była unieszkodliwiana do 2017 r.;
- b) wszystkie popioły i żużle wytworzone w wyniku spalania odpadów z Ukrainy w okresie kadencji K. P. zostały przekazane na składowisko odpadów niebezpiecznych bądź pozostały w (...) (vide opinie biegłego G. W.);
- c) dopuszczalny okres przechowywania żużli po spalaniu odpadów niebezpiecznych w okresie objętym zarzutem wynosił 3 lata.

Jednocześnie Sąd ustalił dodatkowe kwestie:

- a) spalarnia (...) poza odpadami z Ukrainy świadczyła usługi spalania wielu rodzajów odpadów, w latach 2010-2012 znaczącą część odpadów spalanych przez (...) stanowiły odpady medyczne, które były przekazywane do spalania również z innych województw. Prowadzone na terenie (...) kontrole wykazały nieprawidłowości w zakresie utylizacji odpadów medycznych, z tego tytułu na spółkę na początku 2012 r. nałożono karę bieżącą;
- b) jak wynika z zeznań kierowców i pracowników zatrudnionych w firmach braci G., przewozili oni z terenu (...) do żwirowni w E. substancje o chemicznym zapachu zimą 2010 r. i latem 2011 r., przy czym zimą 2010 r. załadunek na terenie (...) nadzorował P. G. (2); transporty przewożone na teren E. zawierały pozostałości odpadów medycznych – igieł, rękawiczek;
- c) na teren żwirowni w E. zwożono ziemię i inne odpady z całego województwa, praktycznie ze wszystkich inwestycji, w których uczestniczyły firmy braci G..

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, iż Prokurator, zapewne pod wpływem publikacji medialnych i ujawnienia w próbkach ze żwirowni m.in. (...), doszedł do przekonania, iż ujawnione w żwirowni odpady niebezpieczne pochodziły ze spalania odpadów z Ukrainy. Tymczasem brak jest jakichkolwiek dowodów, że odpady niebezpieczne były przywożone na teren spalarni później niż na przełomie sierpnia i września 2011 r. Pierwszy transport odpadów z Ukrainy przyjechał do (...) 20 września 2011 r., a przecież odpady musiały jeszcze zostać spalone i przewiezione.

Z powyższych względów Sąd uznał, iż zanieczyszczenie żwirowni odpadami niebezpiecznymi pochodzącymi z (...) nastąpiło, jednakże w znaczącej części wcześniej niż wskazano w zarzutach aktu oskarżenia, które obejmowały jedynie końcowy okres udokumentowanego zeznaniami świadków przewożenia odpadów niebezpiecznych na teren żwirowni. Zdaniem Sądu, zważywszy iż po pierwsze, przewożenie odpadów odbywało się co najmniej od zimy 2010 r., a zatem przynajmniej 8 miesięcy przed początkową datą zarzutu trzeciego stawianego K. P., a także zarzutu stawianego P. i P. G. (1), po wtóre, jak wynika z zeznań świadków, odpady przewożone na teren żwirowni były odpadami pomedycznymi, przy czym obecność rękawiczek i szmat może wskazywać na ich niedopalenie, Sąd nie mógł dokonać modyfikacji zarzutów stawianych oskarżonym, nie wykraczając poza granice aktu oskarżenia. Prokurator zarzucił oskarżonym konkretne czyny popełnione w konkretnych ramach czasowych. Sąd nie mógł dowolnie dokonać zmiany opisu tych czynów, a przede wszystkim przesunąć ich ram czasowych o okres ośmiu miesięcy wstecz, czyniąc zarazem datę początkową datą końcową czynu, tylko dlatego, że zachowania ustalone przez Sąd dotyczyły tych samych podmiotów. Dodatkowo podkreślić należy, iż Prokurator zaniechał zbadania działalności (...) i firm

braci G. w odniesieniu do jakichkolwiek innych kwestii poza tymi, które dotyczyły przywozu odpadów z Ukrainy i kontraktem związanym z utylizacją ziemi z budowy (...) Centrum (...). Tym samym dla miarodajnego ustalenia, jakiego rodzaju odpady mogły zostać przewiezione na teren żwirowni, czy pochodziły one tylko z (...) czy też z innych źródeł, czy skład chemiczny odpadów uzasadniał powstanie zanieczyszczenia środowiska w żwirowni, niezbędne jest przeprowadzenie postępowania przygotowawczego obejmującego działalność (...) i spółek braci G. przed przywozem na teren (...) odpadów z Ukrainy, a także w celu ustalenia, czy pozostałości po spaleniu odpadów medycznych były przekazywane firmom braci G. formalnie (czy towarzyszyły im karty przekazania odpadów i czy punkt odbioru odpadów niebezpiecznych potwierdza ich autentyczność), czy też bez dokumentacji. Zdaniem Sądu ma to kluczowe znaczenie dla oceny, czy K. P. wiedział o przewożeniu odpadów w miejsce do tego nieprzeznaczone (do żwirowni), czy też mógł pozostawać w przeświadczeniu, że zostały one przekazane na odpowiednie składowisko. Otwarta pozostaje również rola P. i P. G. (1). Wprawdzie prowadzili oni firmy wspólnie, jednakże dzielili się zadaniami z tego wynikającymi i nie można wykluczyć, że P. G. (2) posiadał na temat współpracy z (...) większą wiedzę niż P. G. (1).

Z powyższych względów, uznając, iż ustalenia Sądu co do przyczyn zanieczyszczenia żwirowni nie pokrywają się z tezami Prokuratora ujętymi w zarzutach aktu oskarżenia, Sąd uniewinnił K. P. od trzeciego zarzucanego mu czynu, a także uniewinnił P. i P. G. (1) od popełnienia zarzucanych im czynów.

Powyższe w ocenie Sądu nie wyłącza ewentualnej odpowiedzialności oskarżonych za skażenie żwirowni powstałe w innym okresie, jak również w żadnej mierze nie wyłącza odpowiedzialności administracyjnej i cywilnoprawnej P. i P. G. (1) jako właścicieli żwirowni z tytułu zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Z uwagi na skazanie K. P. za czyn polegający na niewłaściwym składowaniu odpadów niebezpiecznych i spowodowaniu zagrożenia dla środowiska, Sąd obciążył go kosztami sądowymi w części go dotyczącej (za wyjątkiem kosztów opinii biegłego W., która stanowiła podstawę uniewinnienia go od trzeciego zarzutu) i wymierzył mu opłatę zgodnie z obowiązującymi przepisami. Natomiast kierując się dyspozycją art. 632 k.p.k., wobec uniewinnienia oskarżonych P. i P. G. (1), Sąd kosztami procesu w części ich dotyczącej obciążył Skarb Państwa.